

Rigsdagstidende.

1852.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 204.

Tredie Sæssion.

60de Møde.

Mandagen den 19de Januar.

(Forts.)

Ordføreren (fortsat): Saavel herved, som ved den Omstændighed, at en betydelig Deel af det Mandskab, Officerer og Embedsmænd, hvortil Penge her skulle bevilges, maa antages at ville komme til at ligge udenfor deres Garnisonssteder, nemlig i Hertugdømmet Slesvig, hvor det er dyrere at leve end paa deres sædvanlige Hjemsted, og hvorfor der altsaa maa tillægges dem det saakaldte Cantonementstillæg, samt gjøres Regning paa forøgede Bepfiisningsudgifter til Underofficerer og Menige, saa at altsaa Indquarteringsudgifterne ville blive meget større, er det indlysende, at der her bliver Tale om at bevilge ikke ubetydelige Summer, hvorefter der i Regjeringens Forslag ikke var Spørgsmaal. Udvalget har herved maattet tage i Betænkning, at Landets Stilling i dette Dreblik er en saadan, at man ikke vilde kunne taale nogen Overfriten af den Totalsum, som af Regjeringen var foreslaaet til Udgifter ved Hærvæsenet, nemlig $3\frac{1}{2}$ Million Rbd., og man har derfor været betænkt paa, hvorledes der i de øvrige Poster skulde kunne indtræde saadanne Besparelser, at hine betydeligt forøgede Udgifter derved kunde opveies. Det er lykkeligvis Udvalget at gjøre Forslag, som ville kunne fyldestgjøre dette Formaal. Thingets ærede Medlemmer ville bemærke, at den Totalsum, hvortil Udvalget er kommet, ikke overstiger det Beløb, som er opført i det Forslag til Finanslov, som først af Regjeringen blev indbragt. Jeg skal nu tillade mig at angive de Midler, igjennem hvilke vi have kunnet naae dette Resultat, hvorved jeg dog skal tillade mig at overspringe adskillige Poster af mindre Betydning, Smaaposter hist og her,

som meest bestaae af Berigtigelser af enkelte Feiltagelser, som vare indløbne ved Udarbejdelsen af Forslaget i Ministeriet eller hidrøre fra senere forandrede Forhold.

For det Første har Udvalget [anset det for nødvendigt, at tage Bestemmelse om det overtaallige Officcerspersonale. Det vil nemlig erindres, at i Krigens Løb er der udnævnt et Antal Linieofficerer foruden Reserveofficerer, som betydeligt overstiger det, der er normeret til den Styrke, hvorefter der her er Spørgsmaal. Det er klart, at da Krigen er forbi og allerede har været forbi i eet Aar, vil der vanskeligt længere kunne være Spørgsmaal om at holde alle disse Officerer paa fuld Gage og Emolument; men paa den anden Side har det været Udvalgets levende Duffe, at man ikke skulde behandle disse af Fædrelandet høist fortjente Mænd paa en Maade, som i nogenfømhelst Henseende kunde synes at være haard. Loven byder, at de ikke kunne beholdes, men Spørgsmaalet er: kan denne Lov ikke i Udførelsen lempes saaledes, at dens Strengthed derved bliver mindre sølelig? Udvalget har i den Anledning confereret med den ærede Krigsminister, og har optaget det Forslag, som fra Krigsministeriets Side er blevet stillet, et Forslag, som i det Væsentlige er knyttet til Krigsministerens udtalte Hensigt, at ville udarbejde et Lovforslag angaaende Reductionen, en Hensigt, som Krigsministeren dog ikke kunde give en fuldkommen Tilfikkning om, at han vilde see sig istand til at udføre saa betimelig, at Forslaget kunde ventes i indværende Sæssion at kunne blive til Lov. For dette Tilfældes Skyld har Ministeren foreslaaet, at der skulde opføres, foruden de 35,000 Rbd. til Reserveofficerer, hvorefter tidligere har været Tale, en Sum af 100,000 Rbd. til Linieofficerer og Underoffi-